

Arb 1008
1501248396

Mosaïc de Nacre

Jordi Arbonès
12

I

AMOR

Ets, Amor, dolor,
dolçor, somni inefable?
Il.lusió, potser?
Sias tot en una trena
i jo voldré tenir-la.

II

ELS TEUS ULLS

Llacs de maragda;
d'atzur tenyides aigües;
verd de fageda
a les vores tranquilles.
Al fons pau ^{s'hi} ~~s'~~ endevina.

III

Al cor solitud.

Amarat tot ell d'ombres

faltant-li ta llum.

Privat dels frescos pètals

de tos llavis de rosa.

IV

Record no fugis!

No deixis la ment buida!

Són lloc ocupa,

record, i sias somni.

Que res^{no}em desperti!

V .

ELS TEUS CABELLS

De sedalía

bruna; de dolça flaira;

vel que mon rostre

de dalt a baix cobreixes;

beneït per Déu, siguis!

VI

Día i nit márquen
el compàs, que el temps
segueix.

Espero el día
desitjant que ja sigui,
altre cop, la nit nova.

VII

ENYORANÇA

Mullades branques
de l'ametller, que enyoreu
les flors aimades.
Us amara la pluja,
o potser les llàgrimes?

IX

Tan coneguda

i tan estranya a l'hora,

oh, ànima aimada!

Quin palau t'amagava

mentres jo et pr^sentia?

· X

CARICIA

Rosada fresca,
que suaument et pòses
sobre mon rostre,
com ets per mi enyorada
en l'ombra solitaria!